

Sluttelig, men ikke mindst, bliver det nødvendigt at paapege, at den Maksimumserstatning, der ifølge Loven kan ydes saavel i Dagpenge som i Invaliditetserstatning, er meget for lav, og det samme gælder Minimumserstatningen for Invaliditet. Forholdet er nu saaledes, at der for Død ydes 4 Gange den dræbtes Aarsindtægt, denne ansat til ikke under 300 Kr. og ikke over 800 Kr. Dette giver henholdsvis Erstatning af 1,200 Kr. og 3,200 Kr. For fuldstændig Invaliditet er Forholdet, at der ydes 6 Gange den tilskadekomnes Aarsløn, ansat efter samme Begrænsning. Dette giver henholdsvis 1,800 Kr. og 4,800 Kr. Det bemærkes her, at Loven om Ulykkesforsikring for Søfart som tilsvarende Begrænsning har 300 og 700 Kr., og Loven for Landbrug og Fiskeri begge har Begrænsningen 300 og 600 Kr.

Hvad angaar Dagpengeerstatningen, der nu er fra 1 til 2 Kr. pr. Dag og ydes efter Udløbet af 13de Uge fra Ulykkestilfældet, kan der vel neppe indvendes noget imod, at Erstatningen begynder fra 1 Kr. pr. Dag, da adskillige, der rammes af Loven, t. Eks. Lærlinge, ikke kommer over denne Indtægt, men derimod maa Maksimumssummen af 2 Kr. ubetinget siges at være for lille og bør ved en Revision kræves betydelig forhøjet, ligesom ogsaa Summen for Død og fuldstændig Invaliditet maa have en meget betydelig Forhøjelse for nogenlunde at kunne svare til deres Hensigt. Da mindre Invaliditet beregnes procentvis i Forhold til fuld Invaliditet, vil en Forhøjelse af Maksimalsummen ogsaa have Indvirkning paa Erstatningen for den mindre Invaliditet.

For forbigaaende, men dog ofte langvarige Virkninger efter et Ulykkestilfælde gives der ingen Invaliditetserstatning, men i disse Tilfælde maa den tilskadekomne efter at have paabegyndt sit Arbejde i mangfoldige Tilfælde finde sig i betydelige Reduktioner af sin Fortjeneste, fordi han først efter en Tids Forløb kan vænne sig til at bruge de tilskadekomne Legemsdele, og der vil vel derfor være Anledning til ved en Revision af Loven at have dette for Øje og søge fastsat en Erstatning for saadan midlertidig Føringelse af Arbejdsevnen, der ikke dækkes af Dagpengene.

Det er os bekendt, at Lovens Revision har været drøftet i Arbejderforsikringsraadet, og at dette allerede for ca. 2 Aar siden tilstillede det høje Ministerium et Udkast til Lov, hvori de væsentligste af de her fremdragne Mangler søgtes afhjulpne. Imidlertid er der jo endnu ikke forelagt noget Forslag i Rigsdagen.

Men de Mangler ved den nuværende Lovgivning, som foran er kort skildret, er af en saare alvorlig Karakter for de Arbejdere, som berøres af dem, og er en stor social Uretfærdighed imod disse Arbejdere.

Vi tillader os derfor at henstille til det høje Ministerium i indeværende Rigsdagssamling og paa saa tidlig et Tidspunkt som muligt at forelægge Rigsdagen Forslag til en Revision af Loven om Ulykkesforsikring i Overensstemmelse med det her anførte.

P. F. V.

Carl F. Madsen.

Peder Hedebo.